

[Flygaard]

Jeg vil også gerne her understrege, at vi mener ikke, der skal foretages nedskæringer på u-landshjælpen. Vi vil gerne have lov til at begrunde det med følgende: Danmark er fortsat et rigt, et velhavende land, og vi mener ikke, at vi ud fra et socialt synspunkt kan forsvare at spare over for en verden, hvis levestandard er så meget lavere end den levestandard, vi i mange tilfælde betragter næsten som en selvfølge herhjemme.

Jeg skal dernæst knytte nogle bemærkninger til pengepolitikken.

Efter min opfattelse vil det være således – og man kan jo også se, hvad man kommer frem til i den redegørelse, vi har modtaget fra regeringen vedrørende den økonomiske situation – at så længe man både har et betydeligt underskud på de løbende poster på betalingsbalancen og et betydeligt underskud på statens drifts-, anlægs- og udlånsbudget, står man i den situation, at det næsten er en logisk konsekvens, at man får et højt renteniveau, om man kan lide det eller ikke, for hvis dette underskud på statens drifts-, anlægs- og udlånsbudget ikke bliver neutraliseret ad pengepolitisk vej, sker der netop det, at man får en så meget stærkere pengeudpumpning med bl. a. det til følge, at man får et stærkere stigende prisniveau, som så formentlig alligevel trækker et forholdsvis højt renteniveau med sig.

Jeg skal dernæst knytte nogle bemærkninger til spørgsmålet om indkomspolitik.

Retsforbundet er ikke i tvivl om, at de partier, der er tilhængere af indkomspolitikken, har de allerbedste intentioner med hensyn til at opnå et positivt resultat ad denne vej. Men det er også retsforbundets opfattelse, at intentionerne ikke rækker så langt, at de kan bidrage til en egentlig løsning af disse problemer. Jeg vil gerne her pege på nogle enkelte forhold.

Den indkomspolitik, der har været ført indtil dato, har bl. a. efter vores opfattelse haft til følge, at lønudviklingen i den private sektor har været væsentlig kraftigere end lønudviklingen i den offentlige sektor. Det kan man selvfølgelig være tilfreds med, hvis man er af den opfattelse, at aflønningen i den offentlige sektor har været for høj. Men når vi nu gennem en længere årrække har oplevet en sådan udvikling, står det vel efterhånden også klart for de fleste, at den offentlige sektor på væsentlige områder, hvad angår løn-

udvikling, er kommet bagud. Nogle bliver vel hængende af tradition, men på længere sigt kan man godt rejse det spørgsmål, om det er en fornuftig disposition, hvis man vil have den fornødne tilgang af kvalificeret arbejdskraft til den offentlige sektor på en række områder.

Der er ingen tvivl om, at i det lange løb kan et samfund ikke leve over evne, og derfor er selve tanken om, at et samfunds indkomster skal reguleres, eller skal vi sige udvikle sig i takt med den velstand, der er i samfundet, en fornuftig tanke, og vi vil finde det udmærket, hvis arbejdsmarkedets parter kunne finde frem til en sådan aftale. Hvis derimod arbejdsmarkedets parter ikke begge accepterer en sådan udvikling, vil en lovgivning herom i hvert fald være af mindre værdi og dermed ikke i samme omfang bidrage til at løse et problem.

Vi tror også, at det på mange måder kan være mere fornuftigt at gennemføre en sådan økonomisk politik, at arbejdsmarkedet i højere grad føler sig tilskyndet til at indgå fornuftige aftaler. I den forbindelse har det egentlig også tit undret os, at når man har talt indkomspolitik, er man altid startet med lønpolitikken, og man er næsten ikke nået derudover. Det er blevet noget helt centralt, og man er aldrig nået frem til i denne forbindelse at beskæftige sig med de betydelige arbejdsfrie indkomster. Derfor tror jeg, at det i den kommende tid bliver en væsentlig opgave at få inddraget – via en værdistigningsafgift eller på anden måde – en væsentlig del af de arbejdsfrie indkomster, som jeg har forstået også af de bemærkninger, der er faldet fra regeringens side, at den er interesseret i at få inddraget.

Til slut skal jeg blot gøre den enkelte bemærkning om valutapolitikken – og det skal også være en bemærkning i al almindelighed – at der nok i store kredse er en opfattelse af, at den kur, der skal til, skal være skrapere end den kur, der er foreslået, men at der er uenighed om, hvordan kuren i enkeltheder skal gennemføres.

Jeg skal til slut anbefale, at man stemmer for finanslovsforslaget for 1980.

Lindenskov (S):

Hr. formand! Jeg vil gerne indledningsvis benytte lejligheden til at takke finansudvalget